

РЕШЕНИЕ

№ 14452

гр. София, 28.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ВЕРА С. ДИМИТРОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ СТ. ДИМИТРОВА Гражданско дело
№ 20221110146873 по описа за 2022 година

Предявени са от ищеца [юл], ЕИК [НОМЕР] пасивно субективно
съединени искове с правно основание **чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД** за осъждане
на ответниците **В. М. Ш.** и [юл], ЕИК [НОМЕР] да заплатят на ищеца при
условия на **солидарност** сумата от **10000,00 лева**, представляваща
обезщетение за **неимуществени вреди**, претърпени от противоправно
поведение на ответниците, изразяващо се в осъществена през периода
21.07.2022 г. – 29.07.2022 г. кореспонденция с [юл] и автори на музикални
произведения, съдържаща неверни данни и уронваща доброто име на
ищцовото дружество.

В подадената искова молба ищецът [юл], ЕИК [НОМЕР] твърди, че
през периода от 21.07.2022 г. до датата на исковата молба във водена
кореспонденция от ответника **В. М. Ш.** в качеството на служител и
представител на ответника [юл] с [юл] и автори на музикални произведения са
разпространени неверни факти и обстоятелства относно дейността на ищеца
[юл], а именно че ищецът управлява авторски права в разрез с разпоредбите
на Закона за авторското право и сродните му права. Поддържа, че в писма от
21, 27, 28 и 29 юли до авторите (част от които А.Д., проф. П.Д., Е.М.) и с
копие до [юл] се сочело, че техните музикални произведения са включени в
каталога на ищеца, като авторите били подстрекавани да пращат на ищеца
гневни електронни писма с искания за изключване от каталог на техни
произведения. Оспорва тези автори да са включвани в каталога на ищеца. В
следствие на разпространените неверни факти и обстоятелства, ищецът
твърди, че е претърпял неимуществени вреди, които се изразяват в уронване
на престижа и реномето на дружеството пред държавни институции и пред
настоящи и потенциални партньори на дружеството. Моли съда да уважи
предявените искове. Претендира присъждане на разноски.

В срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответниците **В. М. Ш. и [юл]**, с който се оспорва исковата молба като нередовна и недопустима. Считат, че претенциите, следва да бъдат насочени към различни ответници. Навежда твърдения, че извън електронно писмо от 21.07.2022 г. друга кореспонденция не е изпращана от ответниците. Поддържа се, че в посоченото писмо се съдържат факти и обстоятелства, установени при извършена административна проверка по реда на чл. 32 от Правилника за дейността на фонда, приет от Управителния съвет на ответното дружество, при която е установено наличието на идентичност на заглавията на песните, чиито права се управляват от ищцовото дружество и от ответното дружество. Оспорва да са разпространени неверни факти и обстоятелства относно дейността на ищеца, в причинна връзка с която да са причинени каквито и да е вреди, особено в исковия размер. Оспорва на ответника В. М. Ш. да е вменено да следи за достоверността на информацията, която и е предоставена да изпраща. Молят съда да отхвърли исковете. Претендират присъждане на разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищцовата страна следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно: че е претърпял неимуществени вреди поне в исковия размер в причинна връзка с виновно противоправно поведение на ответника В. Ш. в качеството и на служител на ответника [юл] при или по повод изпълнението на възложена работа във връзка с изпратена кореспонденция през периода 21.07.2022 г. – 29.07.2022 г. до [юл] и автори на музикални произведения, в която се съдържат неверни твърдения, уронващи доброто име на ищцовото дружество. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като опровергаването на тази презумпция е в тежест на ответната страна при условията на обратно пълно доказване.

Не се спори по делото и видно от приетите по делото удостоверения, ищецът [юл] е независимо дружество за управление на авторски права, а ответникът [юл] е регистриран по реда на чл. 40б, ал. 1 от ЗАПСП в Регистъра на [юл] като организация за колективно управление на авторски права.

Видно от представените от ответниците писмени доказателства – Устав на сдружението, Правилник за дейността на [юл] и Методика за избор на проекти за създаване, кандидатстващи за финансиране от [юл], Управителният съвет на [юл] отпуска финансиране на индивидуални проекти на млади и утвърдени автори, които следва да отговарят на определени предварително оповестени критерии.

Не се спори, а и от представената от ищеца електронна кореспонденция се установява, че множество автори на музикални произведения са подали документи за кандидатстване в Сесия 2022 г. на Културния фонд на ответника [юл].

От показанията на разпитания свидетел С.И.А. се установява, че свидетелката като служител на ответника [юл] участвала в административните проверки на авторите, кандидатствали в сесията на [юл]. Свидетелката подробно разяснява начина на осъществяване на проверките в различните отдели. Навежда твърдения, че често се срещнат трудности при ръчно сверяване заглавията на произведенията и установяване правоносителите на авторски права при част от проверките на сайтовете на независимите дружества за управление на авторски права. Поддържа, че в публикуваните в страницата на ищцовото дружество списъци се съдържа единствено заглавието на произведението и същото повторено толкова брой пъти, на толкова реда, колкото са правоносителите – автор на текст, автор на музика, автор на аранжирмент и т.н. В тази насока са и представените от ответниците разпечатки от електронната страница на ищеца.

Не се спори, а и от представената от ищеца електронна кореспонденция се установява, че ответникът В. М. Ш. като офис мениджър при ответника [юл] края на м. юли 2022 г. е изпратила електронни писма с идентично съдържание до кандидатите в Сесия 2022 г. на Културния фонд на ответника [юл]. В писмото е посочено, че при извършване на административна проверка на подаденото от съответния кандидат заявление е установено, че съгласно информация публикувана в сайта на ищцовото дружество, произведения на автора са част от каталога на дружеството. Посочено е, че съгласно условията за кандидатстване при отстъпване на правата след 01.08.2020 г. на независимо дружество за управление на права, оценката на проекта на кандидата трябва да бъде намалена с 20%. Също така е посочено, че в случай че информацията не е коректна, кандидатът трябва да се свърже по електронната поща с ищцовото дружество с копие до [юл] и копие до ответника [юл] за предприемане мерки за коригиране на информацията. На последно място в писмото е посочено, че действията следва да бъдат предприети до 29.07.2022 г., след който срок оценката на кандидата ще бъде намалена с 20%. Не се установява писмото да е изпратено до друг освен до авторите на музикални произведения.

Съгласно разпоредбата на чл. 94ш2 ЗАПСП Министърът на културата или оправомощен от него заместник-министър упражнява предварителен, текущ и последващ контрол върху законосъобразността на начина, по който се извършва колективното управление на права. От представеното от ответниците и прието в първото по делото открито съдебно заседание становище от [юл] се установява, че [юл] е подало сигнал изх. № [НОМЕР] и изх. № [НОМЕР] г. за инициране на проверка. В становището е посочено, че такава проверка е била извършена през м. ноември 2020 г., били са предприети съответни действия и е инициран диалог в сферата на публично изпълнение на музика. Посочено е, че поради липса на конкретни посочени заглавия на произведенията, не може да се направи конкретна проверка на евентуално присъствие в репертоара на независимо дружество за управление на права на произведение без уредени права.

Приети са като доказателства по делото множество електронни писма от различни автори на музикални произведения, адресирани до ищеца, с

които настояват произведенията им да бъдат изключени от каталога на ищеца.

Константна е съдебната практика, че отговорността за непозволено увреждане предполага вреди от деяние, което е неправомерно. В настоящия случай по безспорен начин се установява по делото авторството на деянието – не се спори, че са изпратени в края на м. юли 2022 г. от ответника В. М. Ш. в качеството и на офис мениджър при ответника [юл] електронни писма до автори на музикални произведения с идентично съдържание, описано по-горе.

Безспорно се установява по делото обаче, че изпратените електронни писма са в кръга на упражняваната от ответното сдружение дейност и по повод провеждане на процедура по отпускане финансиране на индивидуални проекти на млади и утвърдени автори, които следва да отговарят на определени предварително оповестени критерии. В тази насока са приложената от ищеца електронна кореспонденция и показанията на разпитания свидетел А., които съдът изцяло възприема по реда на чл. 172 ГПК като обективни, безпристрастни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи си с останалия събран по делото доказателствен материал. Свидетелката именно като служител на ответника [юл] е имала възможност пряко да участва в административната проверка, същата под страх от наказателна отговорност ясно възпроизвежда фактите и обстоятелствата, които лично е възприела и добросъвестно посочва на кои въпроси не може да отговори. Обстоятелството, че проверката не е включвала личен контакт на служител/и на организацията за колективно управление на авторски права с представител/и на дружеството за независимо управление на права не разколебава извода на съда.

На следващо място, не се установява в писмото да е разгласено позорно обстоятелство или да е приписвано престъпление на конкретни служител/служители на ищцовото дружество – клевета по чл. 147, ал. 1 НК. Дори да беше така, активно процесуално легитимирани да подадат иск за клевета биха били отделните физически лица, а не юридическото лице работодател, предвид индивидуалния характер на наказателната отговорност по българското законодателство. Не се установява езикът в писмото да излиза извън рамките на добрия тон или използваните изрази да представляват противоправно деяние, което да е довело до накърняване на защитен от закона правен интерес или субективно право или да са засегнали доброто име и репутацията на ищцовото дружество – обида по чл. 146, ал. 1 НК.

Не на последно място, не се установява писмото да е разгласено от ответниците до лица, различни от неговите адресати – кандидати за финансиране и автори на музикални произведения. Обстоятелствата как процесното електронно писмо е възприето от адресатите кандидати за финансиране и автори на музикални произведения, както и последвалите от същите действия не могат да бъдат вменени в отговорност на ответното сдружение, нито на неговите служители, доколкото не се установи по делото изпращането му да съставлява противоправно деяние. Дори да са били изпратени копия на писмото до [юл], съдът счита, че това е в изпълнение на

гарантирано от закона право на ответната страна да инициира проверки по чл. 94щ ЗАПСП за начина, по който се извършва колективното управление на права. Същото важи и до апела в процесното писмо авторите да пишат да ищцовото дружество с копие до [юл]. Константна е съдебната практика, че сезирането на надлежните органи на властта със сигнал или жалба от гражданите е конституционно гарантирано право и упражняването му зависи изцяло от тяхната преценка и воля. Същевременно, жалбоподателят е добросъвестен и когато посочените от него обстоятелства не бъдат установени.

Предвид липсата на първата предпоставка за уважаване на иска, не се налага обсъждане на останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 49 ЗЗД.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК при този изход на спора и предвид изрично направените искания в тази насока, ответниците имат право на направените разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК. В полза на ответника В. М. Ш. следва да се присъди сумата 1800,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Насрещната страна своевременно е противопоставила възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение, което настоящият състав намира за основателно. Заплатената сума следва да бъде намалена до 1300,00 лева, който размер е съобразен с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правната сложност на делото и извършените процесуални действия. В полза на ответника [юл] следва да се присъди сумата 2160,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Насрещната страна своевременно е противопоставила възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение, което настоящият състав намира за основателно. Заплатената сума следва да бъде намалена до 1300,00 лева, който размер е съобразен с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правната сложност на делото и извършените процесуални действия. Съгласно практиката на СЕС, обективизирана в Решение на Съда на Европейския съюз от 23.11.2017 г. по съединени дела C-427/16 и C-428/16, съдът, след като съобрази фактическата и правна сложност на делото, може да присъди възнаграждение под определения минимален размер по Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

Така мотивиран, настоящият състав на Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените [юл], ЕИК [НОМЕР] със седалище и адрес на управление гр. [АДРЕС] искове с правно основание **чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД** за осъждане на ответниците **В. М. Ш.**, с адрес [АДРЕС] и [юл], ЕИК [НОМЕР] със седалище и адрес на управление [АДРЕС] да заплатят при условия на **солидарност** сумата от **10000,00 лева**, представляваща

обезщетение за **неимуществени вреди**, претърпени от противоправно поведение на ответниците, изразяващо се в осъществена през периода 21.07.2022 г. – 29.07.2022 г. кореспонденция с [юл] и автори на музикални произведения, съдържаща неверни данни и уронваща доброто име на ищцовото дружество **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА [юл], ЕИК [НОМЕР] със седалище и адрес на управление гр. [АДРЕС] **ДА ЗАПЛАТИ на В. М. Ш.**, с адрес [АДРЕС] сумата от **1300,00 лева** – разноски в производството пред СРС.

ОСЪЖДА [юл], ЕИК [НОМЕР] със седалище и адрес на управление гр. [АДРЕС] **ДА ЗАПЛАТИ на [юл]**, ЕИК [НОМЕР] със седалище и адрес на управление [АДРЕС] сумата от **1300,00 лева** – разноски в производството пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____